

[Tom Behnke]

kostninger, og derfor er det fortsat tvivlsomt, om det lovforslag, et flertal vil vedtage nu eller i hvert fald om en lille måneds tid, overhovedet er lovligt.

Men selv om det skulle være måden at gøre det på, må vi sige, at der er flere urimeligheder i forslaget. Jeg vil blot nævne en enkelt her, som skinner i øjnene, nemlig kørekortområdet. Andre ordførere har været inde på andre områder, hvor det er helt urimeligt. Det koster 450 kr. at gå op til en teoriprøve og køreprøve, så langt så godt. Efter de spartanske oplysninger, vi har fået fra ministeriet, kan man løseligt regne sig frem til, at de faktiske omkostninger egentlig ikke er på mere end 300 kr., men lad nu den problematik ligge et øjeblik. Det, der egentlig er det virkelig rystende i den sag, er, at hvis man dumper til teoriprøven og skal op til den igen, skal man betale nye 450 kr., selv om man første gang betalte både for en teoriprøve og en køreprøve. Man har altså ikke fået køreprøven, men man har betalt for den, og sådan kan man blive ved, indtil man har bestået. Hvis man består teoriprøven, men dumper til køreprøven, koster det yderligere 450 kr. Man får kun halvdelen, men skal betale fuld pris. Det er rystende, at man efter Rigsrevisionens rapporter overhovedet kan finde på at skrive den slags i et lovforslag.

Fremskridtspartiet har under udvalgsbehandlingen stillet mere end 50 spørgsmål for at få denne sag belyst seriøst og grundigt, men det er ikke lykkedes for os på noget tidspunkt. Der er ganske få paragraffer i dette lovforslag, som vi kan godkende, men alt i alt er det meget vage formuleringer, der er brugt, og hvis der overhovedet er svaret på spørgsmålene, er det utrolig dårlige svar, vi har fået. Efter at have fået svar på nogle af de første spørgsmål, var det nødvendigt at gentage spørgsmålene for ministeren – for overhovedet at få et svar. Det finder vi ganske urimeligt, og det er derfor ikke muligt at lave en seriøs behandling af dette lovforslag, for en hr. Helge Adam Møller vil komme om nogle år og sige, at Folketinget fik alle oplysningerne. Hvad er det for oplysninger, vi får? Det er stadig væk oplysninger, vi ikke kan bruge til noget.

Arne Melchior (CD):

Således som vælgerne har sammensat Folketinget, falder det ofte i CD's lod at holde

ordførertale lige efter Fremskridtspartiet. Det tror jeg er meget forstandigt, for så kan der ligesom komme lidt Pril i vandet, så der kan komme lidt afspænding oven på de helt eksalterede, vilde, næsten fanatiske udtryk, som Fremskridtsordførere bruger. I dag noterede jeg udtryk som ekspropriation, bedrageri og uhæderlighed. Man kan vist uden overdrivelse sige, at hr. Tom Behnke dumpede til rimelighedsprøven, men der er det gode ved det, at han ikke skal betale gebyr for det, han bliver oven i købet betalt for det, og det er ham da vel undt.

Men CD's ordførertale kan altså ikke svinge sig sådan op. Jeg vil snarere hæfte mig ved, at statsrevisorernes konklusion, som den kalder sig, er ganske balanceret og behersket. Godt nok er der en påtale, men ikke nogen skarp, kraftig eller stærk påtale, og jeg kunne godt lægge nogle andre statsrevisorudtalelser ved siden af denne i meget mindre væsentlige og mindre omfattende sager, hvor der er brugt stærkere ord. Derfor kan det ikke undgå at falde i øjnene, at der med det vokabularium, der står til rådighed for statsrevisorerne, slet ikke er anvendt nogen særlig stærk sprogbrug.

De påtaler altså, at ministeren ikke har sikret udmøntning af disse aftaler, så de har fået karakter af egentlige lovforslag med fyldestgørende oplysninger til Folketinget, men lige derefter kommer altså henvisningen til det, hr. Helge Adam Møller allerede har læst op, nemlig Rigsrevisionens vurdering, altså en henvisning, ikke en tilslutning; igen et mildt udtryk. Statsrevisorerne finder så anledning til at bemærke, at eksistensen og størrelsen af de økonomisk betydningsfulde gebyrer – det er ikke ethvert smågebyr – som hovedregel har været kendt af Folketinget gennem de summariske anmærkninger til de årlige finanslove.

De har altså været kendt af Folketinget, og det betyder ikke af denne bygning eller af denne institution, men selvfølgelig af Folketingets medlemmer, for øvrigt inklusive et antal af statsrevisorerne selv. Det er en af de konstruktioner, vi har, at der sidder statsrevisorer og reviderer den lovgivning – det kommer jeg straks tilbage til – som de selv har været med til at vedtage. Jeg kan ikke udelukke, at det måske er en af grundene til, at ordvalget ikke er skrappere, end det er, men Folketinget har altså vidst det.